

BORIS VAR STÓRTALENT Í MONTENEGRO

Hann var eitt stórtalent í unddómsfótbóliti og spældi á liði saman við størstu stjørnuni hjá Montenegro, og eftir at hava spælt í Póllandi og Serbia, so valdi Boris Dosljak at koma til Føroya at royna at vinna sítt fyrsta steyp. Tað eydnaðist, so nú hevur hann aðrar málsetningar

Pætur Albinus

Boris Dosljak er føddur og uppvaksin í Podgorica í Montenegro. Hann var smádrongur, tá ið kríggið herjaði í gamla Jugoslavia, men í Montenegro merktu tey lutfalsliga lítið til ófriðin, og á tann hátt hevur Boris ikki verið merktur av krígunum.

Fótbóltur var tað, sum hann gekk uppí. Tað var tað einasta, sum vakti hansara áhuga, og sum sjeý ára gamal byrjaði hann at ganga til fótbólt. Fyrsta felagið, hann spældi við, æt Zabjelo, og tvey ár seinni skifti hann til størra felagið, FK Mladost.

Í FK Mladost var hann ímillum teir bestu á liðnum, og hann spældi eitt nú á liði saman við Stevan Jovetić, sum í dag er størsta fótbóltsstjørnan í Montenegro. Hann spælir við franska AS Monaco og er liðskipari á landsliðnum, har hann hevur skotið 24 mál.

Komin upp mitt í 20-ini ynskti Boris at royna nýggjar leiðir.

- Eg valdi at royna okkurt nýtt, og eg vildi gjarna uttanlands at spæla, greiðir Boris frá.

- Eitt tilboð kom frá Widzew Lodz í Póllandi, og hetta var eg bara væl nøgdur við. Eg var har í eina tíð, og tað var ein góð

uppliving. Tað er ikki lætt at vera fótbóltsleikari uttanlands, men eg kláraði tað, sigur hann.

Føroyar

Eftir at hava steðgað í einum serbiskum felagi gekk leiðin heimaftur til Montenegro á sumri í 2017, men har spældi hann ikki stórt meira enn eitt hálvt ár, tí tá vóru aftur boð eftir honum úr útlandinum.

Hesaferð úr Føroyum og KÍ.

- Eg hevði ikki hoyrt um KÍ áður, men eg tosaði við Semir Hadzibulic, og hann greiddi mær frá um felagið og býin. Eg helt hetta ljóða áhugavert, og eftir at hava hugsað meg um í nakrar dagar, so valdi eg at taka av, sigur Boris.

- Eg vildi gjarna spæla við í toppinum og at vinna eitt meistaraheiti fyri fyrstuferð í livinum, leggur hann afturat.

- Eg var ovarin tá ið eg fyrstuferð kom higar. Tað var og er ógvuliga professionelt. Venjarar og leikarar tóku væl ímóti mær, og tað eri eg takksamur fyri. Tað var ikki lætt at byrja við, men eg vandi meg við tað, sigur Boris.

Meistarar

Ynskið um eitt meistaraheiti fekk Boris uppfyllt annað kappingarárið hann var her, nevniliga í fjør.

- Vit gera tað besta fyri at menna okkum sum lið

hvørt ár. Eg haldi at lykilin til meistaraheitið var stabiliteturin og vinarlagið. Venjarin fekk tað mesta burturúr og stuðlaði okkum aftaná hvørja venjing og hvønn dyst, og vit góvu ongantíð upp. Eg haldi vit høvdu FM væl uppiborið. Tað var ikki lætt, men vit kláraðu tað, sigur Boris, sum ætlar sær at endurvinna meistaraheitið í ár.

- Vit byrja av nýggjum, og eg haldi ikki, at vit skulu hugsa um hvat hendi síðsta ár. Tað

snýr seg um tað nýggja árið og okkara nýggja mál, sigur hann.

Boris væntar tó ikki at tað verður lætt.

- Deildin verður sterkari hvørt ár. Tað eru nógvir góðir spælarar, sum koma til Føroya, og spælararnir her verða eisini betri. Tað síggi eg eisini í okkara felagi. Hóast tað, so er framvegis pláss fyri at betra seg, heldur Boris.

Framtíðin

Boris Dosljak fer nú undir sítt

triðja kappingarári í Føroyum, og her trívist hann bara væl.

- Føroyar eru deiligar, sigur hann.

- Her eru nógvrar stóðir, og lívið er gott. Mær dámar tað væl. Her er friðarligt, og tað passar mær væl, heldur Boris, sum tó er vanur við heitari breiddarstig.

- Veðrið er vánaligt her inn ímillum og sumrini eru ikki serliga heit. Viðhvørt er tað tó lýtt. Høðani eg komi eru tað 45 stig um summarið, so tað er ein